

Ο ΠΑΣΣΑΛΟΣ

Είς τὸ πρῶτόν μας φύλλον ἐγράφομεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὁ λαὸς νὰ κληθῇ εἰς νέας ἐκλογάς. Νέαι ὅμως δηλώσεις τοῦ Κεραυνοῦ μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἡ ψευδοσυνέλευσις δὲν πρόκειται νὰ διαλυθῇ. Τὸ νόθον αὐτὸ τέκνον τῶν φυγάδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀντὶ, ὅπως συνήθως τὰ νόθα, νὰ ριφθῇ βορὰ τῶν σκύλων πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς αἰσχύνῃς, ἀπολαύει παντὸς εἴδους περιποιήσεως ἱκανῆς νὰ τοῦ καταστήσῃ τὸν βίον ἀτελεύτητον.

Δὲν ζητοῦμεν σεβασμὸν πρὸς τὸ δόγμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἀπὸ τοὺς δουλικούς ὀπαδοὺς τοῦ αἰμοσταχοῦς φυγάδος τῆς 3ης Νοεμβρίου. Δὲν ζητοῦμεν σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀπὸ τοὺς πεπωρωμένους συνεργάτας τοῦ ἀγορητοῦ μάρτυρος τοῦ δικαστηρίου τοῦ Σηκουάν. Ζητοῦμεν ὅμως νὰ φυλαχθῶν νὰ μὴ ἐξωθήσων εἰς τὴν μὴ περαιτέρω τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον. Ζητοῦμεν νὰ μὴ θελήσων νὰ αὐξήσων τὸν σωρὸν τῶν εὐθυνῶν των. Ζητοῦμεν νὰ σταματήσων εἰς τὴν κατῆφορον τὴν ὁποῖον ἐπῆρυν, διότι ἄλλως κατακρήμνις τῶν θὰ εἶναι πολὺ ὀδυνηρά.

Ἄν δὲν δέχωνται πολιτικὴν ὀριμότητα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ δὲν φοβοῦνται, ὅτι οὗτος θὰ θελήσῃ, ἐξαντλουμένης κἄποτε τῆς ὑπομονῆς του, νὰ ἀρπάσῃ ἀπὸ τὰς γεῖρας τῶν τὰ κυριαρχία του δίκαια, ἂν δὲν δέχωνται φιλοπατρίαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ δὲν φοβοῦνται, ὅτι οὗτος κἄποτε θὰ ἐξεγερθῇ διὰ νὰ περισώσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, πρέπει, ἂν ἐννοοῦν ἀπὸ ψυχολογίαν τῶν μαζῶν νὰ φοβηθῶν μήπως τὸ αἰσθημα τῆς ἀηδίας του διὰ τὴν σύστασιν τῆς ψευδοσυνελεύσεως ἐκσπάσῃ κἄποτε εἰς θύελλαν ὀ-

γῆς, ἡ ὁποία θὰ τοὺς παρσύρῃ οὐχὶ εἰς συνήθη τινὰ τόπον ἐκτελέσεων, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου συνήθως ἡ τυφλὴ λαϊκὴ ἐξέγερσις ὀδηγῇ τοὺς τυράννους.

Ἡ νομίζουσα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δοκιμάζει αἰσθημα ἀηδίας, ὅταν βλέπῃ νὰ διαχειρίζονται τὰ συμφέροντά του καὶ νὰ ρυθμίζων τὰ τοῦ οἴκου του οἱ ἄγνωστοι καὶ ἀφανεῖς ἄνθρωποι τοῦ κατασκευάσματος τοῦ μαζύρου φυγάδος. Ἡ νομίζουσα ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἀτικῆς μὲ ἀδικαφορίαν βλέπει, ὅτι εἰς τὴν θέσιν ἐνὸς Πάλλη καὶ ἐνὸς Δραγούμη ἐποθετήθη κἄποιος ἀγνώστου σκούφιος Μαυρολέων. Ἡ νομίζουσα ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κρήτης εἶναι δυνατόν νὰ δέχεται νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἀπὸ τὸν ἀκούοντα εἰς τὴν κακὴν δυνάμιν Γκαλγκεντζόγλου. Ἡ νομίζουσα ὅτι εἶναι δυνατόν, διὰ νὰ ἐλθῶμεν καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα, ὁ πῦρρον Κυθηραϊκὸς λαὸς νὰ ἀνεχθῇ ἐπ' ἱεραίων νὰ ἐκπροσωπῆται ἀπὸ τὴν ἐπίσης εἰς κακὴν δυνάμιν ἀκούοντα αφανῇ καὶ ἄγνωστον ἀργόσχυλον.

Εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν υποδεικνύμεν ὅτι, ἂν δὲν σέβωνται τὸ δόγμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἂν οὐδὲ μὲν ὑπολογίζων τὰ λαϊκὰ συμφέροντα, οφείλουν τοῦλάχιστον νὰ σεβασθῶν τὸ πολιτικὸν αἰσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον, κηδὼς διδάσκει ἡ ἱστορία, εἶναι ὁ πάσσαλος τὸν ὁποῖον οὐδέποτε οἱ τύραννοι ὑπερῆλθον... ἀτιμωρηταί.

Ι. Κ.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ

τῆς ἐφημερίδος μας προσκόψατο εἰς ἐξαιρετικὰς δυσκολίας παρουσιάζει πιθανῶς μερικὰς ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ φύλλου εἰς φύλλον θὰ προσπαθώμεν νὰ συμπληρώσωμεν καταλλήλως. Ζητοῦμεν ἐκθου-

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ κ. ΠΑΝ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

Συντάκτης τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Πληρεξούσιον εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιλοῦλη 42 γραφεῖόν του ἐξήτησε τὴν γνώμην του ἐπὶ διαφόρων τοπικῶν ζητημάτων.

Τὸν κ. Πληρεξούσιον εὗρον ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ κομποῦ τοῦ γραφείου, ὅπου ἐκτελεῖται καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς συναδέλφου «Φωνῆς τῶν Κυθέρων» καὶ συνομιλοῦντα μὲ τὸν ἐπεύθυνον διαχειριστὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἀπροσδόκητον ἐμφάνισίν μου καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς ἰδιότητός μου ὡς συντάκτου τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἐξελέλγη, δηλώσας μοι τὴν γνώμην του ἐπὶ ὧν διαφόρων ζητημάτων ἀνεκοίνωσεν οὐχὶ ἅπας ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου. Τῇ ἐπιμονῇ μου ὅμως εὐγενῶς προσεφέρθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς διατεπωθείσας ἐρωτήσεις μου καὶ ἡ συνέντευξις μας ἤρχισεν οὕτω :

—Τί φρονεῖτε, κύριε Πληρεξούσιε, σχετικῶς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Κυθηραϊκῆς»;

—Ἡ κατ' ἐμὲ γνώμη εἶναι ὅτι δύναται εἰς ἓνα τόπον νὰ ἐκδοθῇ δύο ἢ καὶ πλεότερα φύλλα, ἀπορροῦμενα εἰς τὰ διάφορα γενικῶς ζητήματα, χωρὶς ὅμως νὰ θίγῃται προσωπικῶς ὁρισμένα άτομα, τοιοῦτοτρόπως δὲ μὴ ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα ἐνὸς τόπου. Ἡδύνατο ἴσως ἡ «Κυθηραϊκὴ» νὰ θίξῃ τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν μου, καὶ τὴν ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν δράσιν μου, χωρὶς ὅμως νὰ προβάλῃ εἰς ὑβρεῖς δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐναντίον πληρεξουσίου, ὅστις ἀντιπροσωπεύει ἱκανὸν ἀριθμὸν φίλων. Εἰς τὰ ἐκείνους παρ' αὐτῆς δημοσιεύμενα δὲν ἔχω νὰ δώσω οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἢ προσηγορίαν, καίτοι θεωρῶ πάντα ταῦτα ἀποκλειστικῶς δι' ἐμὲ γραφέντα, τὴν δὲ «Κυθηραϊ-

κὴν» ἐκδοθεῖσαν οὐχὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ γενικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ ὡρισμένον σκοπὸν. —Κατὰ τί νομίζετε ὅτι σὰς ἐθίξεν ἡ «Κυθηραϊκὴ»;

—Δημοσιεύσασα ὅτι τὰ γραφέντα ὑπ' ἐμοῦ ὡς «Ἱστορία τῆς Νήσου» εἶναι κλεψί-τυπα τῶν χρονικῶν Λογοθέτη, ἐνῶ ταῦτα ἐγὼ ἀλλοχού ἤρεισθην, ἤτοι ἐκ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος Ἀλβανῆ καὶ ὅτι ἐψέξα τὰς ἐνεργείας τοῦ Μητροπολίτου, ἐνῶ τούναντι ὡς πολιτικὸς ἠδυνάμην νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἀντικανονικῶς ἐτιμωρήθησαν οἱ ἱερεῖς. Ἡ ἐφημερίς «Κυθηραϊκὴ» ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς φύλλου κατεφέρθη ἐναντίον μου ὡς ἀτόμου, ἔχω δὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐξασκεῖ συστηματικὸν πόλεμον κατ' ἐμοῦ.

—Τὴν γνώμην σας παρακαλῶ ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς κατασκευῆς λιμένος;

—Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος ἔχει ἤδη ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν κ. κ. Τριπληρᾶ, Τριφύλλη, Δηλαβέρη κλπ. τῆς ὁποίας τὰς ἐνεργείας παρακολοῦθω καὶ συντρέχω, καθότι τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος θεωρῶ ὡς τὸ σπουδαιότερον. Ἄλλως τε σχετικῶς ἐδημοσίευσα εἰς τὴν «Φωνὴν» τῶν Κυθέρων, ὥστε θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀνέλαθε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ.

—Τὰς ἐνεργείας σας παρακαλῶ σχετικῶς μετὰ τὸν υποδιδασκὸν τοῦ Τελωνείου Καυθαρίου.

—Ἐγγραφα ἤδη καὶ πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν Σύμβουλον τὰ «Κύθηρα», τοῦ ὁποίου εἶχον σχετικὸν ἐγγραφον, ὅτι ἡ ἀρτία τῆς διαταγῆς εἶναι ἤδη ἂν ἔχει ἀδύνατος πολὺ δύσκολος, καθότι τοῦτο ἐπρεπε νὰ πρὸληφθῇ ἐνωρίτερον, δεδομένου δὲ ὅτι κατ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπεδιδάσθηται περὶ τὰ 70 Τελωνεῖα χωρὶς οὐδὲν νὰ διαμαρτυρηθῶσι. Πολὺ περισσότερον καθόσον ἡμεῖς παρέχομεν ἤδη τὴν ἐμπιστοσύνην μας εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ζήτημα τῶν κρατικῶν οἰκονομῶν. Τὸ Κράτος εἶναι ἀποφασισμένον νὰ προβῇ εἰς μεγάλας οἰκονομίας καὶ διαταγαὶ πρὸς τοῦτο ἀπᾶς γενόμενα δυσκόλως ἀνακαλοῦνται. Κατ' ὅμοιον τρόπον ἐπεδιδάσθη καὶ τὸ ὑποτελωνεῖον Ἀγίας Πελαγίας, χωρὶς οὐδεὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ, τούτου ὀφειλομένου εἰς τὰς μικρὰς εἰσπράξεις, ἃς παρουσιάζων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

—Ποῖα ἀπόφασις ἐλήφθη σχετικῶς μετὰ τὴν ἐπισκεπὴν τῶν ὁδῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας;

—Κακῶς διενεργήθη τὸς ὁδὸς ὁρόδος σχετικῶς, γνωστὸν ὄντος ὅτι τὰς δημοπρασίας πάντοτε κανονίζει ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία διενεργείας τούτης εἰς τὴν Νήσον μας διὰ τρόπον ἐνεργείας αὐτῶν καὶ κανονικῶς ὠφείλει ἡ δημοπρασία νὰ γίνῃ εἰς Γύθειον, καθότι ἐκεῖ εὐρίσκεται τὸσον ὁ Νομισματικὸς, ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί, δύναται δὲ νὰ εὐρεθῶσι καὶ πλείονες μειοδότηι μὴ δεχομένων τούτων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κόπους καὶ ἐξοδα καὶ μεταβῶσιν εἰς Κύθηρα. Κατωρθώθη ὅμως νὰ δοθῇ ἡ ἐγκρίσις τῆς διενεργείας ταύτης εἰς τὴν Νήσον μας διὰ τὴν 14ην Ἰουνίου κατόπιν ἐνεργειῶν μου, καὶ ἐξαιρετικὴ δύναμις νὰ εἴπω, ἂν ὅχι παράτυπος, εἶναι ἡ ἀπόφασις αὕτη.

—Τί γνωρίζετε παρακαλῶ περὶ τῶν εἰς Κύθηρα ἐγκατεστημένων προσφύγων;

—Θεωρεῖτε δὲ ὡς δυνατὴν τὴν ἐγκατάστασιν νέων τοιούτων πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν;

—Οὐδέποτε ἐγεννήθη τοιοῦτον ζήτημα, δηλαδὴ ἐγκαταστάσεως προσφύγων εἰς τὸν τόπον μας, ἐφόσον ὁ τόπος μας δὲν ἔχει τὰς ἀπαιτούμενας καλλιεργήσιμους γαίας καὶ οὐτε παρέχει σχετικὰ εἰς τούτους ἐφόδια.

Ἀπεπειράθην δι' αἰτήσεώς μου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ παρελθὸν πρόσφυγας εἰς Δικαφότη ὅπως κατοικήθῃ, δὲν τὸ κατωρθώσα ὅμως, τοῦ ὑπουργείου μὴ διατάξαντος τοῦτο κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ Νομογεγονότου, θεωρηθέντος ἀναισθητοῦ τὸν τόπον πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων.

—Ὡς γνωρίζετε οἱ ἤδη ὑπάρχοντες πρόσφυγες εἰς Κύθηρα καὶ Κυθηριοὶ εἶναι ἄλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γαιολημέτες, ὥστε δὲν ὑφίσταται τοιοῦτον ζήτημα.

—Φρονεῖτε ὅτι ἐξησφαλίσθη διὰ παντὸς ἡ

Η 1^η ΜΑΪΟΥ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Τὰ Γυμνάσιον τῶν Κυθέρων τὴν 1ην Μαΐου εἰς τὸ χωρίον Μυλοπόταμο καὶ ἐμπροσθεν τοῦ κρηφείου τοῦ κ. Π. Μεγαλοοικοδόμου.

(Φωτογραφία ληφθεῖσα ἐκτελεσθεῖσα διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν» ἀπὸ τοῦ φωτογράφου κ. Π. Φατσέα)

λειτουργία του Γυμνασίου και δεν νομίζετε αδικαιολογήτως τις διαδόσεις μερικῶν ἐπιτηδείων περί μεταφοράς τούτου ;

—Τί ἐννοεῖτε μεταφοράς του ; Ἀπό τήν Χώραν πού εἶναι δυνατόν νά μεταφερθῇ ;

—Μά, διεδόθη, ἀγνοῶ καί ἐγώ πῶς, ὅτι θά μεταφέροντο εἰς Ποταμόν.

—Ἡ ζωὴ τοῦ Γυμνασίου ὑποθέτω ὅτι ἐξαρτάσθῃ ἤδη ἀπὸ ἀπόψεως διαρκείας, ἐφόσον ὑπάρχει ἀρκετὸς ἀριθμὸς μαθητῶν, καλῶς δὲ ἐτοποθετήθῃ τὸ Γυμνάσιον εἰς τήν Χώραν διότι καὶ κατάλληλον κτίριον πρὸς στέγασιν τούτου ὑπάρχει. Ἡ εἰς τὸ μέλλον ὁμως ὑπαρξίς του ἐξαρτᾶται θεαίως ἐκ τοῦ ζήλου τῶν γονέων ὅπως σπουδάζωσι τὰ τέκνα των. Οὐδεὶς λόγος συντρέχει μεταφοράς του, τὰ διεδοκίμενα δὲ ψευδῆ εἶναι ἀνάγκη καὶ συζητήσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θεωρήσαντες ἀρκετὰ μακρὰν τὴν συνέντευξίν μας ὑποχρεωτικῶς θερμῶς τὸν συνομιλήτην μας κ. Πληρεξούσιον ἐκ μέρους τῆς «Κυθηραϊκῆς» διὰ τὰς παρασχέσεις ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων καὶ σπουδαίων τοπικῶν ζητημάτων μας.

ΓΕΩΡ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΣΗΜ. Κ. — Δημοσιεύομεν αὐτολεξεῖ τὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Πληρεξουσίου, ἀκόμη καὶ τὴν περιεκτικὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐνόμιον ὅτι τοῦ ἐδόθη κατάλληλος εὐκαιρία, ἵνα συκοφαντήσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς «Κυθηραϊκῆς» καὶ ὁμιλήσῃ μὲ δῆθεν ἀδιαφορίαν περὶ αὐτῆς. Ἐστὼ λοιπόν, τοῦ κινήμονος τὴν χάριν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν μᾶς θεωρεῖ ἀξίους προσοχῆς. Ἀλλὰ τὸν παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειρὰν μας νὰ μᾶς κἀμὴ τὴν χάριν νὰ μὴ πιστεύῃ —ὡς εἶπεν—ὅτι γράφομεν ἀποκλειστικῶς δι' αὐτόν.

Υπερηκοῦντες τὰ Κυθηραϊκὰ συμφροντα, χωρὶς πολιτικούς ἢ ἄλλους οἰαομένους φύσεως ὑπολογισμοὺς καὶ ὑστεροβουλίας, ἀντήκοντες μόνον εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν στρατόπεδον καὶ ἀποφασισμένοι νὰ κρατήσωμεν ἐνὶ τῇ σημαίᾳ του, θὰ εὐρεθῶμεν βέβαια συχνὰ εἰς τὴν ἀνάγκην —ὀχληρὰν ὁμολογοῦμεν ἀνάγκην—νὰ ὁμιλήσωμεν ἐνίοτε διὰ τὸ ἔργον, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος, τοῦ κ. Πληρεξουσίου. Ἀλλ' αὐτὸ, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἐντελὸς ἥσυχος, ὅτι δὲν θὰ τὸ πράξωμεν διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὴν προσοχήν κ' οὐκ ἐπὶ τοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ καθήκον τῆς πολιτικῆς ἐξαγνίσεως τοῦ τόπου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βεβαίωσίν του ὅτι ἀντιπροσωπεῖ τὴν πλειοψηφίαν καὶ αὐτὸς μίαν μερίδα τοῦ τόπου, ἀμφιβάλλομεν πολὺ. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν εἶχεν ἀντίπαλον εἰς τὰς λεγομένας τελευταίας ἐκλογὰς καὶ πλὴν τῶν πεντακοσίων περίπου πλαστῶν ᾗθεν προφύγων ἐκλογέων, τὸν ἐψηφισαν καὶ ἄλλοι βέβαια πολλοί. Ἀλλὰ κανεὶς ἀπὸ ἀγάπην καὶ πίστιν πρὸς τὸν ψηφίζομενον, ἄλλοι ἀπὸ μίαν πλάνην καὶ ἄλλην ἀπὸ μίαν πρόληψιν ἀξιοσημείωτου διαιρέσεως. Ὅπως θὰ ἐψηφίζαν καὶ ἕνα οἰονδήποτε ἄλλον.

Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἄλλοτε.

Η «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»

ΚΛΟΠΗ ΑΜΝΟΥ

Ἀγαπητὲ κ. Καλοκαιρινέ,

Παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῇτε καὶ δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ ἔγκριτον ὅμων φύλλον τὰ κατωθί :

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα ἀνεχώρησαν ἐκ Κυθήρων καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Πιτσιναδῆς δι' Ἀθήνας ἡ πενθερά μου μέσθ' Ἀγίας Πελαγίας, συμπαράλαβουσα μετ' αὐτῆς καὶ ἕνα ἀρνί λόγῳ τῶν ἡμερῶν. Τὸ ἐν λόγῳ ἀρνί τῆς ἐκλάπῃ εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ προτοῦ ἐπιβεβαιωθῆ τοῦ ἀποπλοίου. Τὴν κλοπὴν ταύτην θεαίως δὲν ἐνήργησαν συνεπιβάται ἀλλ' ἴσως αὐτοὶ οὗτοι οἱ λεμβούχοι τῆς Ἀγίας Πελαγίας.

Καταγγέλλων ὑμῖν ταῦτα ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ παρομοίων περιπτώσεων, καθιστῶντες ὑπευθύνους τοὺς λεμβούχους, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ἐπιφελάωνται τῆς λόγῳ τοῦ ἀλμμένου μέρους ταραχῆς τῶν ἐπιβατῶν ἵνα κλέπτωσι τὸσον ἀνασχόντως αὐτοὺς.

Τοιοῦτον τι οὐδέποτε ἐσημειώθη εἰς τοὺς λημένας τῆς νήσου μας, τυγχάνει δὲ λίαν ἐπιτημητικὸν δι' αὐτοὺς καὶ πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ τοῦ λοιποῦ ὡς μάθημα εἰς τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀθώους ἐπιβάτας, οἵτινες ἐμπιστευοῦνται τὰς ἀποσκευὰς των εἰς μερικὸς λαοπύδας ὡς οἱ διαπράξαντες τὸ ἀδίκημα τοῦτο.

Εὐχαριστῶν ὑμᾶς, διατελῶ κλπ.

Κ. ΜΑΛΑΝΟΣ

Δερματέμπορος

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΗΜΗΝ

ΣΥΝΕΙΘΙΣΜΕΝΑ ΛΟΓΙΑ

ΘΑ ΦΥΓΩ

Θά φύγω ἀπὸ τοῦ μὲ διώχνεις ; δὲν θέλω νὰ πειράξωσαι ; φεύγω μακριὰ στὰ ἔρημα τὰ ξένα. Θά ριχθῶ σὺν φτεροῖς σὺν ἀνέμῳ, σὺν καρυδόφυλλῳ σὺν ὀρηκτικῷ ποταμῷ ἀδιαφορῶ γιὰ τὴν τύχην ποῦ με περιμένει. Πάντως δὲν θὰ σὲ μιμῶμαι θὰ σ' ἀγαπῶ πάντα καὶ θὰ ζῶ μὲ μιὰ ψευτικὴ ἐλπίδα. Θά κἀμὴς πολλὰς ἀγάπες, μὰ σὺν τῇ δικῇ μου, δὲν θὰ βρῆς καμμίαν.

Τὴν εὐτυχίαν ποῦ ζητεῖς καὶ ποῦ θαυρεῖς πῶς θάβῃς εὐχόμενος νὰ τὴν βρῇς. Ἄς μὴ κτυπήσῃ ποτὲ γὰρ μένα ἡ καρδιά σου. Ἄς μὴ ταράξῃ ποτὲ οὐτε τὰ δνείρά σου.

Ἐγὼ θὰ ζῶ πάντα γιὰ σένα. Ἄν βρεθῇς στὴν ἀνάγκην νὰ σὲ παρηγορήσωμεν ἔλα καὶ κτύπα μου τὴν πόρτα.

Τὸ «φύγε» αὐτὸ ποῦ μοῦ λές με σέρνει πρὸς κοντὰ σου ὁμως θὰ φύγω. Δὲν καταρῶμαι τὴν ὥρα ποῦ σὲ εἶδα. Τὴν εὐλογίαν γιὰ τὴν θαρρὴν πῶς μέσα μου ἡ μορφὴ σου θὰ μένῃ πάντα λύχνος νὰ με φωτίζῃ.

Γιὰ λάδι ἔχει τὴν ἀγάπην μου ποῦ εἶναι ἀστείρευτο ποταμὶ, δοχεῖο τὴν ψυχὴν μου ποῦ εἶναι θάλασσα διάπλατι.

Ποτὲ δὲν θὰ σβῇς ὁ λύχνος. Κι' ἂν πεθάνω παλὶ μ' ἕνα ἀθάνατον ψυχὴν μου θὰ μένῃ κι' αὐτὸς ἀναφῶς. Ἄδικα μοῦ λές νὰ σὲ λησμονήσω γιὰ τὴν δνείαν σου ποῦ εἶναι τὸ καλὸν φέγγος καὶ...

ΜΑΚΡΥΑ ΤΗΣ...

Τί ζωὴ μαυριτική ! ἄχ ! ἀγάπη μου γιὰ τὴν μ' ἐδίωξες ; ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν νὰ φύγω ; μὰ καὶ τί νάκανα ; Σὲ βλέπω πάντα προστά μου καὶ ἔγινε ἕνα πλάσμα ἀφηρημένο. Πνίγομαι στὴ θάλασσα τῶν ματιῶν σου τῶν ματιῶν ποῦ δὲν με νύτταξαν ποτὲ οὐτὲ με οἶκτο. Κάθε ματιά σου χίλιες σάιτες καρφώνει στὴν καρδιά μου. Τὰ χεῖρά σου τὰ κοραλῆνια ποῦ μοιάζουν μὲ τριαντάφυλλο κλειψίμο, θαρρῶ πῶς εἶναι βρύση εὐδαιμονίας—τί φέμματα !!!—εἶναι τὰ χεῖρά σου σκληρὰ μ' ἕνα ἀπτόμο σούφρονα μου ποῦνε : «φύγε». Τὰ μαλλιά σου τὰ χρυσὰ τὰ χαϊδεύει τὸ ἀεράκι καὶ ἡλιοφάνεια. Ἄς ἦμουν θεὸς μου καὶ ἐγὼ ἀεράκι ! Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω καλύτερα νὰ πεθάνω ἢ ἀλλὰ ὄχι, γιὰ τὴν τότε τί θὰ καταλάβω ἀπὸ τὸ ἴδιο θὰ ὑποφέρω ; Θὰ γυρίσω πίσω θὰ γίνω ζητιάνος ἀγνώριστος καὶ θὰ πηγαίνω νὰ τὴν βλέπω κρυφά, τὴν ἀγάπη μου, τὴν ἀγάπην μου !!!

ΕΝΩ ΒΑΣΙΛΕΥΕΝ Ο ΗΛΙΟΣ

Αὐτὴ 'ναί... ποτὲ ποτὲ καὶ ὁμως αἰσθάνομαι μιὰ μυστηριώδη, μιὰ μεγάλη δύναμιν νὰ με τραβᾷ. Αὐτὴ εἶναι ! Στους δρόμους αὐτὴ ποῦ λάτρευσα ; αὐτὴ ποῦ μ' ἐδίωξε ; Συντρίμμα τῆς φουρτούνας ἀνήξερο ἀπὸ φουρτούνας ; τί θὰ γίνῃ ; Ὡ θὰ τὴν σώσω ἀκόμη κι' ἂν δὲν θελήσῃ. Ζητάει ἐλεημοσύνην θὰ ζητήσῃ καὶ ἀπὸ μένα. Τί φρίκη !!! Θάρρος ψυχὴ μου.

Ἐλεη... Ἐλεη... ἐλεημοσύνη...

Τί κάνεις Λούλα, τί θέλεις ;

Παναγία μου, σὺ εἶσαι ; ἄχ !!! τί νὰ θέλω τώρα τίποτα δὲν θέλω, ἀπὸ τοῦ ἔφυγες καὶ μ' ἀφῆρες μονάχη μέσα σὲ κείνον τὸν ἀπατηλὸν παράδεισον σὲ κείνα τὰ μεθύσια. Ἐκεῖνα, νὰ ἐκεῖνα μὲ ρίξανε στὴν ἄβυσσον. Καὶ τώρα... δὲν μπορῶ... δὲν θέλω... δὲν ποῦν πρῶτον βοήθεια. Ἡμᾶστε τόσο μακριὰ !!! Ἐγὼ χρομένη στὴ λάσπη, στὴ δυστυχία, ἐσὺ πηγμένος στὴν εὐτυχία σου. Ἄν μὲ κρίνῃς ἀξία συγγνώμην σου, συγχώρεσέ με ποῦ σ' ἐδίωξα... μὰ καὶ σὺ ἔφυγες γιὰ τὴν ξέρεῖς πῶς ἡ γυναῖκα εἶναι ἀνεμόμυλος ; γυρίζεις ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ φυσᾷ περισσότερον...

Ἐγὼ εὐτυχισμένος ; ; ; Κι' ἂν σούλεγα πῶς γυρίζω γιὰ σένα ἀγνώριστος στους δρόμους θὰ τὸ πιστεύεις ; Ἦθελα μόνον νὰ σὲ δῶ νὰ πάρω ζωὴ. Ἐλα ἀγάπη μου μαζί μου. Συγχώρεσέ με ἀλήθεια ποῦ ἔφυγα ; ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ φεύγῃ, δὲν πρέπει νὰ ἀφῇνῃ, δὲν πρέπει νὰ δειλιάσῃ ἀπὸ ἀγαπᾷ, παρὰ μόνον νὰ πιστεύῃ στὴν ἀγάπην του. Ἐγὼ τίποτ' ἀπ' αὐτὰ. Μιὰ λέξη μὲ τρόμαξε κι' ἔφυγα, μὰ σ' ἀγαποῦσα πάντα. Ἐλα στὴν ἀγκαλιά μου νὰ σὲ σφίξω θὰ σοῦ χαρίσω φιλία ἀγάπης φιλία λησμονίας νὰ λησμονήσῃς, φιλία ζωῆς ν' ἀναστηθῇς ἔλα εἶμαι εὐτυχισμένος...

Ὁ ἥλιος ποῦ βασίλευε σὺν νὰ θελῇ νὰ κἀμὴ εὐτυχέστερος τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους, ἔμενε ἀκίνητος κι' ἔβριχεν τὶς χρυσὰς ἀκτίνες του γιὰ νὰ τοὺς μεθύσῃ περισσότερο.

Τὰ πουλιά σταμάτησαν λίγο τὰ ἐρωτικά τραγούδια τους κι' ἀρχίσανε πάλι πλὴν τρελλὰ μιὰ λεπτὴ ροδόμενεξεδένια ὁμιλίαν τοὺς ἔλουζεν, ἕνα μωροδόλιγμα τῶν λουλουδιῶν ποῦ λές καὶ διόξανε ὅλο τὸ μερωμένο ἀχνὸ τους ἀπ' τὴν χαρὰ τους καὶ αὐτὰ.

Μιὰ εὐτυχία σωθήκανε δυὸ χαμένοι ἀμοιβαίως.

ΛΑΚΗΣ ΠΟΥΡΗΣ

Η ΖΩΗ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟῦ κ. Θ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ

Μία παραμία λέγει : Καλὴτέρα κανενὸς νὰ βγῇ τὸ μάτι του παρὰ τὸν ὀφθαλμὸν του.

Μοῦ βγήκε τὸ ὄνομα «ἐπιτετιμώμενος», ὡς μὲ δυνάμει καὶ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Κυθηραϊκῆς», ἐπομένως πᾶσα πράξις μου ἢ πᾶν ἔργον μου, ἢ πᾶς λόγος μου, καὶ τέλος καὶ τὰ γραφόμενα ἐπ' ἐμοῦ θεωροῦνται ὡς ἐνέχοντα πολιτικὴν σκοπιμότητα.

Ἀλλὰ ὅτι τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶναι ἀκριβές, οὔτε ἐπιτετιμῶν ποτὲ, οὔτε τώρα πολιτευομένων, οὔτε ἀπὸ πολιτευθῶν ποτὲ, οὔτε τὸ κράτος, οὔτε τὸν λαόν, διότι μετὰ θεὸν καὶ γεννητορὰς, λαὸς καὶ κράτος εἶναι ζωοδοτήρες μου. Τί ὅμως ἐννοῶ πολιτικὰ καὶ τί ἔκαμα ἐγὼ δῆθεν ὡς πολιτικός, τοῦτο θὰ πραγματοποιῶ ἄλλοτε καὶ ἐλπίω νὰ δικαιωθῶ.

Εἶμαι ἱατρός. Μοῦ ἐπιβάλλεται νὰ γνωρίζω τὴν ζωὴν, καὶ προσεπάθησα νὰ τὴν γνωρίσω. Ὡς ἱατρός ἐγγνώρισα δύο σχολὰς, διὰ τὰ αὐτὰ ἰδίως τῶν νοσημάτων τοῦ σώματος : Τὴν Σχολὴν τῆς Ἱατρικῆς κατὰ παράδοσιν, καὶ ἐκείνην τῆς νεωτέρας ἱατρικῆς. Αὐτὴν εἰσήγαγε καὶ νὰ δαμῶναι τὰ μικρόβια. Ἐκείνη τὰ στοιχεία τῆς ζωῆς ἐπεζητεῖ τοὺς παράγοντας ἢ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς, τὰ ὅποια, ὡς ἰδέας ἀντιμαρτυροῦνται αὐτὰ δυναμικὰς, ὡς θεοὺς ἐλάτρευε καὶ λατρεῖται.

Υπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλαι Σχολαὶ τῶν ταυμάτων τῆς ζωῆς. Πᾶν ὅτι ἐγκατέλειψαν οἱ αἰῶνες εἴτε ὡς ἔργα ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε εἰς τοὺς ἀστέρας τῆς ἀνάγκης τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ζωὴν ἀνάγονται καὶ τὰ κατ' αὐτὴν πάθη τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἰς εἰκόνας ἀπεικονίζουσιν εἰς ἑλάνθον τὴν φύσιν τῆς ζωῆς καὶ διὰ τὴν γνῶσιν τοῦ αἵτιος αὐτῶν ἀποκαλύπτει, οἷδε πλουτίζομεν τὰς γνώσεις ἡμῶν, ἀποδεχόμενοι τὴν φύσιν τῆς ζωῆς ὡς γένος τῶν ὄντων ἰδίων. Ἡ ἐπικρατήσασα γνῶσις αὐτῆς, ἡ καὶ θεία ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν, δύνανται νὰ συναρφαρῇθῃ ὡς ἑξῆς :

Καλὸς γεννέται ὁ ἀνθρώπος, εἰς τῆς ζωῆς καμάρια καὶ ποῖος σταν γεννέται δὲν τὸν ἀγαπᾷ ;

Λές καὶ σκορπεται γύρω του ἡ ἀγγελικὴ του χάρις.

Μὰ εἰς αὐτὸν ἡ ζωὴ γίνετ' ἀγών, ὁ ἔμψυχος αὐτὸς γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κόσμου τούτου τοῦ νεκροῦ.

Τὰ πάθη σὺν ἀγῶνι τοῦ σημαίνουν τοῦ χρόνου τὰς στιγμὰς, θριάμβους νίκης τῆς ψυχῆς καὶ τοῦτους στεφανοῦνται σταυροὶ ἐν Γολγοθῇ, θανάτου σύμβολο ὁ σταυρός ; τὰ πάθη τῆς ζωῆς, οὐσία ἡ δρώσα ὡς ψυχὴ ἀγνωστος τοῖς πολλοῖς.

Ὁ ἀνθρώπος ὁμως ἐπιδιώκει, ἀπὸ τῆς ἐμφανέσεως αὐτοῦ, ν' ἀποφύγῃ τὰ πάθη τοῦ ἀγῶνος, τὰς ὡς ἀνάγκης τῆς ἐλπιζομένης καὶ ἐπιζητεῖ τὴν Ζωὴν ἀνευ παθῶν, ἀπαρνούμενος καὶ ἀπεικονόμενος τῆς κληρονομίας αὐτῆς.

Τί τὸ ἄπορον ἐὰν ἐμφανῶνται τὰ πάθη τοῦ σώματος, ἐκεῖνα τῆς οὐσίας ὡς ἀντιστάματα ἐγείρει αὐτὸ τῆς ἐξ αὐτῆς δρώσεως ὡς ψυχῆς ; Τί τὸ ἄπορον ἐὰν τὰ πάθη τῆς οὐσίας ἐκπαιδεύουν ἀπὸ τῆς δρώσεως ὡς ψυχῆς, εἰς νέαν ζωὴν, εἰς νέαν εἰκόνα ζωῆς ἐμφανίζονται ; Καὶ τί τὸ ἄπορον ἐὰν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ζωὴν νέας ἀρχὰς, νέους θεοὺς ὡς παράγοντας αὐτῆς ἀποδέχεται καὶ λατρεῖται καὶ ὡς ζωὴν καὶ ὡς λατρεῖται τὴν κάτῳ εἰκόνα νὰ παρέχῃ ;

Ψεῦδος, ἀπάτη, ἀπαρνούμενα τὸ τρισυπόστατον νέας ζωῆς μὲ νέαν λατρείαν.

Χλιδὴ, ὄργια, ἀρπαγὴ δόγματα πίστεως καὶ προσευχῇ.

Σαπφίρα, βροῦνα καὶ δυσωδία, ἐπικρατοῦσα πληρώς ἡ κτηνωδία.

Κ' ἐγὼ διαβαίνων ἐπέχουμαι καλὰ στεγνὰ καὶ Παναγία μου στὰ μαλακά.

Δὲν ἔμαθα ἄλλον σκοπόν.

Δὲν ξέρω νὰ χορεύω ἄλλον χορόν.

Θ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΓΑΠΗ-ΠΕΙΣΜΑ

Εἴχαμε γράφει στὸ προηγούμενον φύλλο μας ὅτι ὁ συνηθέστερος δρόμος ποῦ ὁδηγεῖ τοὺς νέους στὸ κατώβλι τοῦ γάμου εἶναι ὁ τοῦ συμφέροντος. Λέμε ὁ συνηθέστερος καὶ ὁ μόνον ἀδίκος γιὰ βέβαια ἀκοῦτε συχνὰ νὰ λένε πῶς οἱ τὰδε παντρεύθησαν ἀπὸ ἀγάπην. Ἀρὰ γε τὸ πιστεύετε αὐτό ; Ὁρισμένως ναι ; γιὰ τὴν δὲν θὰ ἔχετε καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλους νὰ ζητήσετε λεπτομέρειες. Πιστεύατέ μου ὁμως κἀμὴ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γάμους γίνονται ἀπὸ πείσμα καὶ ὁχι ἀπὸ ἀγάπην. Μὰ καλὰ—αὐτοῦτε νὰ μοῦ πῆτε—ἡ ἀγάπη πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πείσμα καὶ μάλιστα, ὥπως λέμε καὶ εἰς τὸ τραγούδι μας στὸ Τσιρίγιο :

«Ἀγάπη χωρὶς πείσματα δὲν ἔχει νοσημιάδα».

Μάλιστα ἐγὼ ὁμως ἐννοῶ ἕνα ἄλλο πείσμα ποῦ καθεῖς ἄλλος παρὰ νὰ εἶναι τῆς ἀγάπης. Τὸ πείσμα αὐτὸ τὸ δημιουργοῦν οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ πιτύχουν γρηγορώτερα ἐκεῖνο ποῦ θέλουν, δηλαδή νὰ παντρευτοῦν.

Τὸ πείσμα αὐτὸ πολλὰς φορὲς τὸ δημιουργοῦν γιὰ τὴν διανομήν τὴν ἀγάπην τῶν ἐρωμένων των. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ περιέργον. Ἐνῷ δηλαδή ἡ Τσιριγιάτσια ὡς ἐρωμένη ἀγαπᾷ σχεδὸν πάντοτε μὲ διπλοστίαν, μάλιστα παντρευτῇ δὲν τὴν μέλει καὶ τόσον γιὰ τὸν ἄντρα τῆς γι' αὐτὸ βλέπετε ὅτι πολλὰς ὑποφέρουν ἀγγεγύστως καὶ 20 ἔτων χωρισμόν τοῦ ἀνδρός τους στὰ ξένα. Θέλουν μόνον νὰ παντρευτοῦν καὶ ἀδιαφοροῦν καὶ ἂν κατόπιν θεωροῦνται καὶ γες. Γιὰ τὴν βέβαια ἕνας ἄνδρας ποῦ παίρνει μιὰ γυναῖκα καὶ σ' ἕνα χρόνῳ ἀφῇ καὶ γυρίζει ἔπειτα ἀπὸ 15 καὶ 20 χρόνια, βέβαια τὴν θεωρεῖ πράγμα. Φταίνει ὁμως περισσότερον οἱ γυναῖκες γιὰ αὐτὲς δίδουν ἀνορεμὴ πλοῦς ἄντρες, ἐκ' ὧν ὅσον μόνες τους τόσον κατακόβουν τὸν ἑαυτὸν τους.

Ποῦ ἀρὰ γε ἀποδίδεται αὐτό ; Ἀς δοῦμε. Κατὰ φυσικὸν κανόνα ἡ γυναῖκα καὶ μάλιστα ἡ ἀλλοτρίη—ἐκείνη ποῦ οὔτε ἄκουσε ποτὲ τῆς χειραφετήσεως—ἐν μόνον σκοπῶν ἔχει καὶ μόνον ὑποχρέωσιν αἰσθάνεσθαι. Νὰ παντρευτῇ. Ἐνῷ οἱ καίημενοι οἱ ἄνδρες πῶς ὑποχρεώσεις ἔχουν καὶ πῶς ἰδέες δὲν τὶς θέτουν ὡς σκοπὸν τους !

Ἰδοὺ γιὰ τὴν γυναῖκα καταβιβάζει τὴν θέσιν τῆς χωρὶς νὰ τὴν καταλαβαν καὶ ἐπομένως χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ.

Ὁρεῖται λοιπόν τοῦτο εἰς τὴν μὴ διακινδυνεύουσα τῆς γυναῖκας. Καὶ ἐκ' ὧν αὐτὸ ποῦ κάνουν τὸ κάνουν ἀπὸ φυσικὸν κανόνα, μποροῦμε νὰ τὸ σεβαστοῦμε, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα εἶναι ὅτι δὲν ξέρουν καὶ παρὰ πέρα ὡς τὴ σκέψῃ «θέλω νὰ παντρευθῶ» τὶ ἔχουν νὰ κάμουν. Δυστυχῶς ἔχουν μόνον νὰ παντρευτοῦν ὁχι ὁμως καὶ νὰ γίνουν μητέρες καὶ σύζυγοι. Ἄν ἔξαιραν δὲν θὰ μετέβαλλον τὴν ἀγάπην σὲ πείσμα γιὰ νὰ παντρευτοῦν, παρὰ θὰ ἔκαναν κατὰ ἄλλο γιὰ νὰ φανοῦν ἀξίες τοῦ μεγάλου προσορισμοῦ των. Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν καὶ αὐτό.

ΛΑΚΗΣ ΠΟΥΛΗΣ

ΤΟ ΡΩΜΑΝΤΣΟ ΜΑΣ

ΠΟΝΟΣ ΔΙΠΛΟΣ

Ἐφυγα ! Κόρη εἶναι ἀλήθεια κι' ὁ χωρισμός γιὰ μένα εἶναι διπλός, σκυφτός τώρα στὴν βάρκα ἀπὸ τὸν πόνο, οἶχνος τὰ μάτια σὲ μορφὴ σου, ποῦ εἶναι βουδὴ ὀλιμμένη γιὰ τὸν χωρισμόν...

Μὰ ἂν ὁ πόνος ὁ δικός σου εἶναι μεγάλος, ἐγὼ διπλὰ τώρα πονῶ !

Ἐφυγα ! ἡ βάρκα κίνησε γιὰ τὸ καράβι, καὶ τὰ κομὰ τὰ κίματα χαϊδεύουν, βλέπω στὰ μάτια σου ἕνα δάκρυ ποῦ κυλάει, εἶναι διαμάντι τῆς ψυχῆς σου ἀπ' τὸν καῖμὸν !...

Μὰ ἂν ἡ ψυχὴ σου θλίβεται ποὺλὶ μου, ἐγὼ διπλὰ τώρα πονῶ !

Ἐφυγα ! μακριὰ τὴν ἀπ' τὸν μῦλο, μὰς χωρὶς τὸ τῆς ἀπὸ τὸ κίμα.

Ὡ ! τὸ τῆς ἀπὸ τὸ μᾶς φοβίσει. Βλέπω στὸ χέρι σου ὁ ἀνδρὸς π' ἀνεμῆται κάποιος λευκὸ μετέξω μαντιλάκι !

Μὰ ἂν σὲ λυγρῶσαι ἐπὶ φεύγω, διπλὰ μὲ τρώει μένα τὸ σῶμα !

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΠΡΟΔΕΥΕΙ

ΠΟΤΑΜΟΣ, 18 Μαΐου. (Ταχυδρομικώς του ανταποκριτού μας κ. Νηρέως Κρίθαρη).— Πρὸ μικροῦ διαστήματος ἤρχισεν ἡ ἀνέγερσις τοῦ παρθενιαγοῦ Ποταμοῦ, ὁπερ ἰδρύεται διὰ χρημάτων τοῦ κ. Εὐσ. Κ. Δηλαδέρη. Τὸ μέγαρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ διδῇ ζήλευτὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸν Ποταμόν, κτίζεται περὶ τὰ ἑκατὸν μέτρα πέραν τῆς γαφύρας Ποταμοῦ καὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν. Ἐπίσης καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἀρρένων Ποταμοῦ ἐκσυζητήθη ἐνὸς ὑποστέγου, ὁπερ ἀνασκευάσθη παρὰ τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ. ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Στάθης, διευθυντοῦ τοῦ σχολείου τούτου, Θ. Δ. Κορωναίου, Παναγ. Πρωτοφάλη καὶ Βρεττοῦ Ζ. Παναρέτου καὶ διὰ χρημάτων τῶν ἀδελφῶν Τριφύλλης.

Τὸ ὑπότεγον τοῦτο ἐκτίθη πρὸς τὸ δικὸν μέρος τῆς προσέψεως τοῦ σχολείου, ἵνα προσυλάττῃ τοὺς μαθητὰς κατὰ τὴν γυμναστικὴν ἀπὸ τοῦ τακτικοῦ νοτίου ἀνέμου (πουνέντες). Ἡ «Κυθηραϊκή» συγχάριρει τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοὺς διαθέσαντας τὴν δαπάνην αὐτοῦ.

Προσέτι λίαν σημαντικὴν πρόβλεπον παρουσιάζει καὶ ἡ σύστασις τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Ποταμῷ, τὸ ὁποῖον χάρις πρωτίστως εἰς τὸ εὐγενὲς προσωπικόν τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Χαριστιάδου διευθυντοῦ καὶ Ἰωάν. Ρήγου λογιστοῦ, διευκολύνει τοὺς κατοίκους εἰς τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τραπεζικὴν ἐργασίαν.

ΕΝΕΔΡΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ
ΚΑΤΑ ΙΣΕΤΟΥΣ ΣΥΜΒΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΣΕΥΤΟΥ

Προσθέντων εἰς ὅσα ἡ «Κυθηραϊκή» εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς γράφει περὶ τῆς διαγωγῆς ὠρισμένων ὁργανῶν τῆς χωροφυλακῆς τῆς Νήσου μας, πληροφορῶ αὐτὴν δι: προχθὲς Σάββατον καὶ περὶ ὧραν 10 1/2 μ. μ. χωροφύλαξ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἀποβὰς ἐπὶ τῆς κρουφίας καὶ ἐρράπισε τὸν δεκαπενταετὴ Κυριάκον Γ. Καλλιέρον πρόσφυγα ἐκ Μ. Ἀσίας διὰ δευτέρην φοράν. Τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τοῦ χωροφύλακος κατήγγειλεν ὁ πατήρ τοῦ παθόντος τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς. Ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ τηλεγραφικῆς καταγγελίας σὰς ἐτωκλείω, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Πρωθυπουργόν,
Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν,
Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς,
Ἀθήνας

Χθὲς νύκτα χωροφύλαξ ἐνεταῦθα Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Καραγιάννης Χρήστος, πιθανῶς οὐνόφυλξ, ὅλως ἀναιτίως καρδοκῶν ἐν ἐνέδρῳ ὁπισθεν δένδρου ἐπετέθη κατὰ δεκαπενταετοῦς υἱοῦ μου Κωφιάκου, κτυπήσας αὐτὸν πολλαῖς κατὰ πρόσωπον, μολωπίσας διὰ λακτίσματος εἰς ἐπικίνδυνα μέρη σώματος.

Κακούργος αὕτη πρᾶξις δευτέρην ταύτην φοράν ἐπαναλαμβάνονμεν ὑπὸ ἰδίῳ ἄνευ οὐδενὸς μέτρου προλήψεως ἡ τιμωρίας δράστου ὑπὸ ἐνταῦθα ἁρμοδίων, ἀναγκάζει με προσφύγω ὑμῖν, ἀπελπὶς ἐκτενὺς ἐπέμνητε, ἀποκαταστήσατε τάξιν, προστατεύσατε ζωὴν τέκνου μου μὲλεις δικαιοθεῖα ἐκ βιαιότητος ἐκείνῳ κινδυνεύοντα ἐν μέσῳ Ἑλληνικῇ Δημοκρατίᾳ, ἐξαίτε τούτῳ ὁργάνῳ τάξεως.

ΓΕΩΡ. ΚΑΛΛΙΠΕΡΟΣ

Πρόσφυξ Μικρασιάτης, ὑποδηματοποιὸς Ποταμὸς 18)5)25

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ διαμαρτυρίαν δὲν συμφωνοῦμεν μόνον εἰς τὸ ὅτι ὁ καταγγέλλων ἀναφέρει σχετικῶς ὅτι οὐδὲν ἐπράχθη παρὰ τῶν ἀνωτέρων τοῦ χωροφύλακος, καθόσον ὁ ἐνταῦθα ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ἀνθυπαπιστῆς κ. Στεργίου διὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τοῦ χωροφύλακος ἀνέφερεν εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτοῦ ἀρχάς, διὰ δὲ τὴν προχθισινὴν τοῦ Σαββάτου ἐνήργησε καὶ διετάχθη τηλεγραφικῶς ἡ ἐντεῦθεν μετὰθεσίς του εἰς τὰ Κύθηρα.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Συμφώνως τοῖς ἄρθροις 14 καὶ 15 τοῦ νόμου 2447, προτρέπει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου ἐ. ε. Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 58 τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῇ 11ῃ Μαρτίου ἐ. ε., κηρύσσονται προέχοντα Βυζαντινὰ μνημεῖα διατηρητέα καὶ ἀρχαιολογικὰ καὶ ἱστορικὰ γὰρ τὰ κάτωθι, ὡς τούτα ἐν τῇ εἰρημένῳ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος ἀναγράφονται:

- 1) Παναγία, Κάστρο-Καψάλη.
- 2) Παναγία, Κάστρο-Καψάλη.
- 3) Ἅγιος Ἀντώνιος, Κάστρο-Καψάλη.
- 4) Ἅγιος Δημήτριος, Κάστρο-Καψάλη.
- 5) Ναΐδιον, Κάστρο-Καψάλη.
- 6) Ναΐδιον, Κάστρο-Καψάλη.
- 7) Ναΐδιον ἡρειπωμένον, Κάστρο-Καψάλη.
- 8) Ταξιάρχαι, Μέσα Βούργου.
- 9) Ἅγιος Ἀθανάσιος, Μέσα Βούργου.
- 10) Ἅγία Τριάς, Μέσα Βούργου.
- 11) Παναγία, Μέσα Βούργου.
- 12) Ἅγιος Βασίλειος, Μέσα Βούργου.
- 13) Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Μέσα Βούργου.
- 13) Ἅγιος Ἰωάννης, Μέσα Βούργου.
- 14) Ἅγιος Γεώργιος Δραπανέζος, Μέσα Βούργου.
- 15) Ἅγιος Δημήτριος, Μέσα Βούργου.
- 16) Ἅγιος Γεώργιος Λομβάρδος, Μέσα Βούργου.
- 17) Ἅγιος Ἰάκωβος, Μέσα Βούργου.
- 18) Ἅγία Βαρβάρα, Μέσα Βούργου.
- 19) Σωτήρας, Μέσα Βούργου.
- 20) Ἅγιος Ἰωάννης (στὸν Γκαρμνόν), ἐναντὶ Καστροῦ Καψαλίου.
- 21) Ἅγία Βαρβάρα, Παλιόχωρα.
- 22) Ἅγιος Θεόδωρος, Παλιόχωρα.
- 23) Παναγία τοῦ Φόρου, Παλιόχωρα.
- 24) Ἅγιος Σάββας, Μυλοπόταμος.
- 25) Ἅγιος Ἀθανάσιος, Μυλοπόταμος.
- 26) Ἅγιος Ἰωάννης Πρόδρομος, Μυλοπόταμος.
- 27) Μεταμόρφωσις, Μυλοπόταμος.
- 28) Παναγία Μετοχωρίτισσα, Μυλοπόταμος.
- 29) Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Μυλοπόταμος.
- 30) Ἅγιοι Ἀνδρέας, Λιδάδι.
- 31) Προφήτης Ἠλίας, Μυλοπόταμος.
- 32) Ταξιάρχαι, Μυλοπόταμος.
- 33) Ἅγιος Θεόδωρος, τοποθεσία Ἅγιος Θεόδωρος παρὰ τὸν Ποταμόν.
- 34) Ἅγιος Δημήτριος, Πούρκο.
- 35) Ἅγιος Πέτρος 20' ἀπὸ τοῦ Μυλοποτάμου.
- 36) Ἅγιος Ἀνδρέας, Λιδάδι.
- 37) Ἐσταυρωμένος, Χώρα.
- 38) Ἅγιοι Πάντες, Χώρα.
- 39) Ἅγία Ἄννα, Χώρα.
- 40) Θεολόγος, Χώρα.
- 41) Σωτήρας, Χώρα.
- 42) Ἀγγλικὸν Νεκροταφεῖον, Χώρα.
- 43) Ἅγία Τριάς, Κεραμυτό.
- 44) Ἅγιος Ἠλίας, Κεραμυτό.
- 45) Ἅγιος Δημήτριος, Καμπάνια.
- 46) Ἅγιος Κοσμάς, Δρυμῶνας.
- 47) Μονὴ Μυρτιδίων, 2,30' ἀπὸ τῆς Χώρας.
- 48) Παναγία (στὸ Καταφυγιάδι) Πούρκο.
- 49) Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, Ἀρωνιάδικα.
- 50) Παναγία Σπηλιώτισσα, Μητάτα καὶ
- 51) Ἅγιος Γεώργιος, ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου βουνοῦ παρὰ τὴν Παλαιόπολιν.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Καταντήσαμε βαδυνία. Ἄλλοι τὸ θέλουν ἐδῶ καὶ ἄλλοι τὸ θέλουν ἐκεῖ. Καὶ προσθέτει ὁ ἀναποκριτὴς: Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ἀφώσμε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐκλέξῃ τὸ μέρος μόνῃ τῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ εὐροτὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἐωρτάσθη μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς πάντοτε ζωηρότης. Μόνον ζωηρότης εἰς τὴν ὁναγοραπωλήσιαν δὲν παρετηρήθη παρ' ὅλον τὸν σημασιολογισμὸν τῶν ὄνων ὅτι πωλοῦνται.

Τύποις «Σφενδόνης», Μένωνος 3

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣΤΗΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ.

Φίλη «Κυθηραϊκή»,
Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον σας ἀνέγνωσα τὴν περιγραφὴν τῶν πανηγυριῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος· μοῦ ἔκαμιν ἐντύπωσιν ἡ ἀντικειμενικὴ γραφεῖσα περιγραφή δι' ἕνα ἕκαστον χωρίον ὑπὸ τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου σας.

Ἀνέγνωσα μετὰ προσοχῆς τὴν μετὰ τέλους περιγραφὴν ἑκάστου χωρίου, ὅταν ὁμῶς ἐφθάσα εἰς τὸ χωρίον μου ἔκμα αὐτὸ! Πόσας σκέψεις καὶ πόσα ὄνειρα δὲν ἔθεσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου! Καὶ μόνος μου στὸν ἴδιον ἐαυτὸν μου ἀπαντοῦσα. — Πᾶνε τὰ ἔθιμα! Πᾶνε αἱ παραδόσεις! Καὶ δὲν ἦτο λάθος, δὲν ἔγραφε ψεύματα ὁ παρακολουθῶν ἀπεσταλμένος. Πράγματι ὅλοι οἱ χοροὶ ἦσαν καλῶς διοργανωμένοι, τελεώτερος ὁμῶς ὅλων ἦτο τοῦ κ. Π. Μεγαλοικονόμου. Κρίμα! Ἐλησμονήθησαν οἱ συγγενεῖς. Κρίμα! Ἐλησμονήθησαν οἱ νεοποὶ τάροι.

Μετὰ τιμῆς
ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΗΣ

Κύθηρα 15)5)25.

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή»,
Ἀφοῦ ἀνοίξες διὰ πλατὺς τὰς στήλας σου τὰς γνώσεις καὶ τὰς ἀγνώσεις καὶ ζητᾷς τὴν γνώμην κάθε πατριώτη γιὰ τὸ φλέγον τοῦ λιμανίου ζήτημα, λάβε τὴν καλωσύνην νὰ δημοσιεύσῃς μερικὰς σκέψεις σχετικῶς. Βέβαια γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου μας καὶ μάλιστα τὰ γενικά, ὅλοι πρέπει νὰ ἔχουν γνώμην καὶ ἡ γνώμη των νὰ γίνῃ ἀκουστή, καίνο ὁμῶς τοῦ πρέπει νὰ λείψῃ στὴν περίστασιν αὕτη εἶναι ἡ διάφορος γνώμη.

Γνώμη πρέπει νὰ δώσουν ὅλοι, μὰ ἡ γνώμη γιὰ τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμανίου πρέπει νὰ εἶναι μία καὶ γενικὴ χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοπικισμούς, προσωπικὰ συμφέροντα καὶ πολιτικολογίας.

Ξέρουμε ὅλοι πόσο μεγάλη καὶ ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη κατασκευῆς λιμανίου στὸ Νησί μας ποῦ, στερούμενο ἀπὸ λιμάνι, δὲν εἶναι παρὰ ἕνα διαρκὲς ἀποκλεισμένον μέρος. Ζωή, κίνησις καὶ πρόοδος ἐνὸς τόπου εἶναι ἀνεπὶ τῆς ἀναγκῆς νὰ ὑπάρῃ συγκοινωνία πρέπει νὰ προϋπάρῃ λιμάνι. Ἀφοῦ ἄρχισε ἤδη τὰς ἐργασίας, κάποια ἐπιτροπὴ ἂς τραβήξῃ ἐμπρὸς μετὰ τὴν κοινὴν γνώμην ὅλων τὴν κατασκευὴν λιμανίου.

Ποῦ! Ἐδῶ, ὅπως εἶπαμε, δὲν χρειάζονται πολλὰς γνώμες. Ὁ τόπος ποῦ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ λιμάνι εἶναι ἤδη γνωστὸς ἀπὸ ὅλους καὶ κατὰ τὴν φτωχεῖάν μου ἰδέα καταλληλότερο μέρος ποῦ δὲν θὰ ἀπαιτοῦσε μεγάλας δαπάνας εἶναι τὸ Διασφῆτη, ἀφοῦ εἶναι ἐξυπηρετῆται μετὰ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς καλοῦ δρόμου ὅλο τὸ Νησί μας. Ἄν ὁμῶς ἀρχίσῃ ὁ Χωροφύλαξ καὶ ζητᾷ τὸ Καψάλη ὡς καταλληλότερον, μὰ πολὺ δύσκολο γιὰτὶ ἀπαιτεῖται μεγάλη δαπάνη, ἡ ὁ Ποταμίτης ζητᾷ τὴν Ἅγίαν Πελαγίαν, ποῦ ἂν φτιαχθῇ ἐκεῖ λιμάνι θάναν τὸ ἴδιο σὰν νὰ πᾶν τὰ ἑκατομμύρια καὶ τὰ σκορπίουν στὴν μανίαν τοῦ βορῆα, τότε δὲν μόνον λιμάνι δὲν θὰ γίνῃ ποτ' ἐστὶ Νησί μας καὶ θὰ ἐξακολουθῇ τοῦτο νὰ λέγεται ὄνειρον, ἀλλὰ γιὰ πολὺν καιρὸ οἱ Τσιριγώτες μπαίνοντες στὸ παράδι γιὰ νὰ πᾶν στὸ Τσιρίγιο θὰ ἐξυπακούουν στὴν Κελαμάτα ἢ στὴν Νεάπολιν.

Κοινὴ λοιπὸν γνώμη καὶ γενικὸς πόθος ὅλων ἂς εἶναι τὸ ν' ἀποκτήσῃ ὁ τόπος μας λιμάνι καὶ ἂς λείψουν αἱ περιττολογίαι καὶ αἱ ἰσχυρίσεις, γιὰτὶ ὅπως λένε στὴν πατρίδα μας «ὅπου λαλοῦν πολλοὶ κοκῶροι ἀργεὶ νὰ ξημερώσῃ».

Αὕτη εἶναι ἡ δική μου γνώμη γιὰ τὸ λιμάνι, τώρα ἂς μιλήσουν καὶ οἱ εἰδικοί.

Παρακαλῶ νὰ συγχαρῶνται ἂν ἔκαμα κατὰ τὴν τῆς καλωσύνης σας μακρολογίας. Δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου.

Διατελῶ κλπ.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή»,
Ἐδιόξαμε ὅτι γράφεις ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸν τίτλο σου γιὰ τὸ λιμάνι καὶ ἐπιτρέφετέ μου νὰ σὰς πῶ πῶς ἐν εἶμαι καθόλου συμφωνος, διότι παρ' ὅλην τὴν εὐγενὴ σου προσπάθειαν καθὼς καὶ τῆς «Φωνῆς» πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμανίου, θὰ κατανοήσωμε μετὰ τῆς διαφοράς περὶ τούτου γνώμες τῶν Κυθηριῶν σωστὴ Ἰουδαϊκὴ Χάδρα καὶ μετὰ καμμίαν ἐλπίδα πραγματοποίησεως τοῦ ὠραίου τούτου ἔργου. Ἐγὼ τὴν γνώμην ὅτι τούτον ἡ «Κυθηραϊκή», ὅσον καὶ ἡ «Φωνή» πρέπει νὰ κλείσουν τὰς στήλας των ἀπὸ

ΠΟΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΜΗΤΑΤΑ

Οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν δημοτικῶν σχολείων Ἀρωαδικῶν, Καστρισιανῶν, Ἀλοῦζιανῶν (θηλέων) καὶ Βιωμαδικῶν μετὰ τοὺς διδασκάλους καὶ διδασκάλισσας μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Μητάτα ἵνα ἐωρτάσῃσιν τὴν Πρωτομαγιά. Ἀφοῦ συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ σχολεῖον Μητάτων, ὅπου τοὺς ἀνέμενον ὁ διδάσκαλος καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τούτου, παντὲς κρατοῦντες ὡραία ἀνήθη ἐξεκίνησαν ἐν σώματι ψάλλοντες τὸν Μάιον διὰ τὰ περιβόλια τοῦ χωρίου, εὐρισκόμενα εἰς τὴν μαγευτικὴν ἐκείνην τοποθεσίαν, τὴν ὁποῖαν πολλοὶ ξένοι παρομοίασαν μετὰ ἐλβετικὰ τοτεῖα, ὅπου κάτωθεν ἀνθισμένων πορτοκαλλέων καὶ λεμονεῶν ἐμειναν ὅλην τὴν ἡμέραν χορεύοντες καὶ ψάλλοντες τὸν Μάιον καὶ ἄλλα τοιοῦτά τε τραγούδια.... Τούτῳ μαθητὰς συνώδευσαν καὶ πολλοὶ κάτοικοι ἐκ τοῦ χωρίου Μητάτα καὶ συνεώρτασαν καὶ αὐτοὶ τὸν μῆνα τῶν ἀνδῶν, καὶ μάλιστα ἔφεραν καὶ δοῦνα, καὶ οὕτω ἡ εὐροτὴ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἐωρτάσθη. Τὸ βράδυ δὲ ἀνεχώρουν οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι διὰ τὰ χωρία Ἀλοῦζιαν, Καστρισιανῶν, Φυλιγγιανῶν καὶ Ἀρωνιάδικα, οἱ καλοὶ καὶ εὐγενεῖς Μυτατιῶται συνώδευσαν τοὺς μετὰ τὰ βιολιά, μέχρι τῆς θέσεως «Ἀμμοῦτσες», ὅπου καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησαν.

Ἀρωνιάδικα, 9 Μαΐου 1925.

Ω.

Σ. Κ. Ἡ ἀνωτέρω ἀνταπόκρισις, πρὸς τιμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ. Γ. Τ., ἐλήφθη εἰς τὰ γραφεῖά μας τὴν 18ην τρέχοντος.

Κυθηραϊκὰς γνώμας γιὰ τὸ λιμάνι, ἀπὸ τὸ νὰ λέγῃ δηλ. ἕκαστος ὅτι ἐδῶ ἡ ἐκεῖ πρέπει νὰ τὸ κάνωμε καὶ νὰ ἀρεθῇ ἡσυχος καὶ ἀπερίσπαστος ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς. Τὸ Τσιρίγιο θέλει λιμάνι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κανονίσῃ ποῦ θὰ τὸ κάμῃ. Ἡ γνώμη τῶν Κυθηριῶν εἶναι περὶ τῆς. Καὶ τοῦτο διότι γνωρίζομεν καλλίστῃ ὅτι πολλοὶ ἐκ τούτων δὲν ἀποδέχονται εἰς τὸ γενικὸν καλὸν τοῦ τόπου, ἀλλὰ εἰς τὸ ἀτομικὸν τοὺς τοιοῦτον.

Λοιπὸν, ἐὰν πραγματικῶς πονοῦμεν τὸν τόπον καὶ θέλομεν λιμάνι πρέπει νὰ ἀφῇ ὁμῶς τῆς γνώμης στὴν ἀρχὴν καὶ νὰ μείνῃ ἐλευθέρῃ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ κάμῃ τὴ δουλειά τῆς, ἄλλως τε ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἂς παρακαλοῦμε τὸν Θεὸν νὰ εἶναι γεροὶ οἱ ὡμοὶ τοῦ Δημήτρη τοῦ Λυσίου, τῶν Γεραντίων καὶ τοῦ Θανάστου τοῦ Κάκωνα νὰ μᾶς μαρκάρουν καὶ ἐξυπακούουν.

Μετὰ κλειστής ἐκτιμήσεως
ΣΠΥΡ. Β. ΦΑΤΣΕΑΣ

Ποταμὸς 16 Μαΐου 25.

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή»,
Σοῦ γράφω αὐτὲς τὰς λίγες γραμμὰς καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὰς καταχωρήσῃς στὰς στήλας σου.

Εἰς τὸ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ.

Ὁ Νομάρχης διατάσσει. Ὁ κ. Πρόεδρος (!) δὲν ἐκτελεῖ.

Πάντες γνωρίζουν στὴ Κερβουνάδα ὅτι ἀπὸ χρόνια πολλὰ εἶναι δουλωμένο μετὰ ἐκατὸν εἰκοσι δραχμὰς τὸ χρόνο εἰς τὸ Κράτος ὡς ἀποθήκη ἐκλογικῶν σκευῶν τὸ μαγαζὶ μας.

Πρὸ ἐτεσάρων περίπου μηνῶν ἐζητήθη δι' αἰτήσεώς μου ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην ἡ ἐκκένωσις τοῦ μαγαζιοῦ μας.

Ὁ κ. Νομάρχης διέταξε τὸν κ. Πρόεδρον Κοινότητος Π. Λουράντον ἢ Χατζὴν νὰ ἐκκενώσῃ καὶ παραδῶσιν εἰς ἐμένα τὸ μαγαζὶ. Ὁ κ. Πρόεδρος ὁμῶς φαίνεται πῶς δὲν λογαριάζει τὴν ἐντολήν τοῦ κ. Νομάρχου.

Αὐτὰ συμβαίνει μόνον ἐν ἡμέραις βενιζελικαῖς. Ἐγὼ ὁμῶς ὑπομονὴν νὰ ἰδῶ τί θὰ εἰπῇ ὁ κ. Πρόεδρος ὅταν πολλὴ γρηγορὰ κληθῇ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς. Περιμένω.

Με ἀγάπην
ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ
Κερβουνάδιτης

Ἀθήναι 17)5)25.

Λόγῳ ἀσθενείας τοῦ ἀρχισυντάκτου κ. Ι. Καλοκαιρινοῦ ἡ «Κυθηραϊκή» ἐξεδόθη μετὰ πολλὰς ἐλλείψεις.